

Domov>Družinske zadeve in dedovanje>Dedovanje>**Dedovanje**

Dedovanje

Italija

Ta informativni list je bil pripravljen v sodelovanju s Svetom notariatov EU (CNUE).

1 Kako se sestavi razpolaganje za primer smrti (oporoka, skupna oporoka, dedna pogodba)?

Razpolaganja za primer smrti se lahko sestavijo le v obliki oporoke. Skupne oporoke in dedne pogodbe niso dovoljene.

Oporočna razpolaganja so lahko v obliki:

imenovanja dediča, pri katerem oporočitelj razpolaga s celotno zapuščino ali njenim delom, ne da bi navedel premoženje, ki je predmet zadevnega razpolaganja;

volila, pri katerem oporočitelj razpolaga z eno ali več točno določenimi stvarmi.

2 Ali mora biti razpolaganje overjeno in na kakšen način?

Oporočnih razpolaganj ni treba registrirati ne glede na obliko, v kateri so.

Če gre za javno oporoko, tj. oporoko v obliki notarskega zapisa, jo mora notar po oporočiteljevi smrti iz registra oporok prenesti v register pravnih poslov med živimi (*inter vivos*) in sestaviti zapisnik o prenosu.

Če gre za lastnoročno oporoko, tj. oporoko, ki je bila napisana zasebno, jo je treba po oporočiteljevi smrti predložiti notarju, tako da lahko ta z zapisnikom o objavi, ki bo nato registriran, zagotovi njeno veljavnost.

3 Ali je svoboda do razpolaganja za primer smrti omejena (npr. z nujnim deležem)?

Oporočitelj lahko zakonito razpolaga s svojo celotno zapuščino. Njegov zakonec, otroci in njihovi potomci ter (če ni zapustil otrok) njegovi starši so upravičeni do „nujnega“ deleža, to je minimalnega deleža zapuščine, ki jim pripada, vendar je oporoka, ki te pravice ne upošteva, še vedno veljavna, če je zgoraj navedeni dediči ne izpodbijajo. Če se oporoka ne izpodbija ali izpodbijanje ni utemeljeno, oporoka ostane v celoti veljavna.

4 Kdo in koliko deduje, če razpolaganja za primer smrti ni?

Če oporoka ne obstaja, veljajo pravila o zakonitem dedovanju iz civilnega zakonika. V nekaterih primerih oporoka obstaja, vendar oporočitelj razpolaga le z delom zapuščine; za preostanek zapuščine se uporabljajo pravila o zakonitem dedovanju skupaj s pravili o oporočnem razpolaganju. Posamezniki, ki dedujejo po zakonu, so zakonec, otroci, starši, bratje in sestre ter sorodniki do šestega kolena. Deleži zapuščine, ki se dedujejo, so odvisni od tega, kdo od naštetih posameznikov dejansko obstaja. Obstoj otrok izključuje dedovanje staršev in bratov in sester ter bolj oddaljenih sorodnikov.

5 Kateri organ je pristojen:

5.1 glede vprašanj dedovanja?

5.2 za sprejem izjave o odpovedi dediščini ali njenem sprejemu?

5.3 za sprejem izjave o odpovedi volilu ali njegovem sprejemu?

5.4 za sprejem izjave o odpovedi nujnega deleža ali njegovem sprejemu?

Dedič nekdo postane zgolj s sprejemom dediščine, voliljojemnik pa samodejno, razen v primeru odpovedi dediščini. Sprejem dediščine ne more biti delni in je lahko izrecen (z ustrežno izjavo) ali molčeč (kar se zgodi, ko dedič izvede dejanje, ki ga ne bi mogel, če ne bi bil dedič, na primer prodaja del premoženja iz zapuščine). Za sprejem dediščine ali odpoved dediščini se poda izjava, ki je v obliki notarskega zapisa ali zapisnika uradnika pristojnega sodišča v kraju, v katerem je dedovanje uvedeno. Enaka pravila veljajo za dediče, upravičene do nujnega deleža, ki lahko nujnega deleža ne sprejmejo ali se odpovejo le nujnemu deležu. Takšni dediči se lahko pravici do nujnega deleža iz zapuščine odpovejo, če je bila temu deležu povzročena škoda. Če je nujni dedič izključen iz zapuščine ali mu je bil dodeljen delež zapuščine, manjši od nujnega deleža, ki mu pripada, lahko uveljavlja le pravico do nujnega deleža.

6 Kratek opis postopka za ureditev dedovanja v nacionalnem pravu, vključno z likvidacijo zapuščine in delitvijo premoženja (to vključuje informacijo, ali postopek dedovanja začne sodišče ali drugi pristojni organ na lastno pobudo).

Zakon ne določa enotnega postopka.

Dedovanje se uvede ob smrti zapustnika. Ob upoštevanju zadevnega datuma in na podlagi oporoke ali veljavnih zakonskih pravil se ugotovi, katere so osebe, imenovane za dediče ali voliljojemnike. Zadevni posamezniki morajo storiti vse potrebno glede izjav o sprejemu dediščine ali odpovedi dediščini, nato pa se ugotovi, komu pripada kakšen delež premoženja iz zapuščine.

Če je skupnih lastnikov več, lahko vsak od njih zahteva delitev zapuščine, ki se lahko izvede s pogodbo ali na podlagi zahteve sodišču, da v rednem pravnem postopku odloči o delitvi zapuščine.

7 Kako in kdaj postane posameznik dedič ali voliljojemnik?

Voliljojemniki samodejno pridobijo svoj status, razen če se dediščini odpovejo. Status dediča se pridobi z izrecno izjavo o sprejemu ali dejanjem, ki pomeni molčeč sprejem. Osebe, imenovane za dediče, ki imajo v lasti premoženje iz zapuščine, samodejno postanejo dediči po treh mesecih od datuma, ko je bilo dedovanje uvedeno.

Izrecni sprejem z izjavo, ki jo je treba podati v desetih letih od uvedbe dedovanja, je lahko v obliki brezpogojnega sprejema ali pa na podlagi popisa premoženja, da se omeji odgovornost za zapustnikove dolge.

Sprejem dediščine, ki se prenese na mladoletne osebe in druge posameznike, ki niso poslovno sposobni, mora biti izrecen in na podlagi popisa premoženja. Učinki sprejema dediščine ali volila so retroaktivni od trenutka, ko je bilo dedovanje uvedeno.

8 So dediči odgovorni za dolge pokojnika, in če je tako, pod katerimi pogoji?

Dediči odgovarjajo za vse zapustnikove dolge sorazmerno z višino vrednosti svojih dednih deležev, voliljojemniki pa za te dolge niso odgovorni.

Dedič, ki je dediščino sprejel brezpogojno, je neomejeno odgovoren za zapustnikove dolge, torej zanje odgovarja tudi, če dolgi presežejo vrednost podedovanega premoženja.

Če je bila dediščina sprejeta na podlagi popisa premoženja, dedič za zapustnikove dolge odgovarja le do višine vrednosti podedovanega premoženja.

Če je bila dediščina sprejeta na podlagi popisa premoženja, je treba pripraviti poročilo ter v njem opisati in navesti vrednost celotnega premoženja, ki sestavlja zapuščino, in vseh odgovornosti. Dediča mora sodišče pooblastiti za kakršno koli ukrepanje v zvezi z razpolaganjem s premoženjem iz zapuščine, to pooblastilo pa se dodeli le, če so zadevni ukrepi v skladu z interesi upnikov zapuščine.

9 Kateri dokumenti in/ali informacije so običajno potrebni za vpis nepremičnine?

Dediči in volilnojemniki morajo davčnim organom predložiti izjavo o dedovanju, ki vsebuje informacije o celotnem premoženju iz zapuščine, vključno z nepremičninami, ter ustrezne podatke iz zemljiške knjige. Kopija izjave o dedovanju se uporabi pri prenosu vpisa v zemljiško knjigo in vpisu vseh nepremičnin v imenu dedičev ali volilnojemnikov, ki so novi lastniki.

Postopek za vpis pridobitve nepremičnine, ki so jo podedovali dediči ali volilnojemniki, v zemljiško knjigo je za vsako kategorijo drugačen. V primeru volilnojemnika se pridobitev lastninske pravice vpiše na podlagi kopije oporoke, v kateri je navedeno zadevno volilo. V primeru dediča se evidentira izrecna izjava o sprejemu dediščine ali dejanje, ki pomeni molčeč sprejem.

9.1 Je imenovanje upravitelja obvezno ali obvezno na zahtevo? Kaj je treba storiti, če je obvezno ali obvezno na zahtevo?

Imenovanje upravitelja ni obvezno.

Vsakdo, ki napravi oporoko, lahko določi izvršitelja oporoke, ki je odgovoren za upravljanje zapuščine le v obsegu, ki je potreben za izpolnjevanje zadevne vloge.

V zakonu so navedeni posamezniki, odgovorni za upravljanje zapuščine, če dediči niso poslovno sposobni.

Če nobena od oseb, imenovanih za dediče, dediščine ne sprejme, se lahko od sodišča zahteva, naj postavi skrbnika zapuščine brez dediča. Skrbnik upravlja premoženje iz zapuščine do prve izjave o sprejemu, ko njegov mandat samodejno preneha.

9.2 Kdo lahko izvrši pokojnikovo razpolaganje za primer smrti in/ali upravlja s premoženjem?

Če volilnojemnik pričakuje, da bodo dediči ukrepali, so navedeni posamezniki odgovorni za izvršitev določb oporoke.

Oporočitelj lahko določi izvršitelja oporoke, ki mora zagotoviti, da se izvršijo določbe oporoke.

Premoženje iz zapuščine upravlja posamezniki, ki morajo izvršiti določbe oporoke, dokler te naloge niso v celoti končane.

9.3 Katera pooblastila ima upravitelj?

Na splošno so upravitelji pooblašteni le za običajno upravljanje, da lahko zaščitijo premoženje in njegovo vrednost. Za ukrepe, povezane z razpolaganjem s premoženjem ali izrednim upravljanjem, je potrebno dovoljenje sodišča.

10 Kateri dokumenti, ki dokazujejo status in pravice upravičencev, se običajno izdajajo po nacionalnem pravu med postopkom dedovanja ali ob koncu postopka? Ali imajo dokazno moč?

Občina, v kateri se je pokojnik rodil ali prebival, izda potrdilo o smrti, izpisek iz matične knjige umrlih in potrdilo o družinskem statusu, ki vsebujejo informacije v zvezi s smrtjo posameznika, njegove osebne podatke in informacije o družinskih razmerjih.

Status dediča ali volilnojemnika se ne potrdi z nobenim dokumentom javnih organov.

Če kdo želi uveljavljati status dediča ali volilnojemnika, lahko predloži notarsko overjen dokument; gre za izjavo dveh prič pred notarjem, ki ne sodelujeta pri dedovanju, za izjavo pa sta kazensko odgovorni. Javni organi namesto notarsko overjenega dokumenta sprejmejo tudi izjavo, ki jo sestavi zadevni posameznik in za katero je prav tako kazensko odgovoren.

Spletna stran je del portala [Tvoja Evropa](#).

Veseli smo vaših [povratnih informacij](#) o uporabnosti informacij.

This webpage is part of an EU quality network

Zadnja posodobitev: 22/12/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.